



## เสริมคุณ คุณาวงศ์ ผันใหญ่ให้ศิลปะไทยก้าวไกลสู่โลก

แม้จะประสบความสำเร็จไปทั่วพุทธจักร ในฐานะเจ้าพ่อออกาไนเซอร์มือหนึ่งของอาเซียน ผู้อยู่เบื้องหลังงานอีเวนต์ใหญ่ๆระดับชาติมากมาย แต่คำถาม “คุณจก-เสริมคุณ คุณาวงศ์” ซีอีโอค่าย CMO ว่า ชีวิตนี้ภูมิใจกับอะไรที่สุด เราอาจได้คำตอบเหลือเชื่อว่าการสร้างธุรกิจพันล้านเป็นเรื่องจ๊อบๆ แต่ที่ยิ่งใหญ่ก็คืออยากเป็นจุดเล็กๆร่วมปลูกฝังรสนิยมด้านศิลปะให้แก่วัยรุ่นในสังคมไทย พร้อมสนับสนุนศิลปะไทยก้าวไกลสู่โลก

“ในมุมมองของผม การลงทุนในศิลปะไม่มีกำไรหรอก แต่ผมทำเพราะแพสชั่นมากกว่า ผมคิดว่ามันเป็นพรหมลิขิตที่ทำให้ผมต้องมาเป็นไอโสมเฟ้าทรัพย์สินมาเก็บกอบงานศิลปะในอดีตรวบรวมไว้ในที่เดียวกัน ผมเชื่อว่าเมื่อรวยแล้วประสบความสำเร็จแล้ว เราทุกคนควรช่วยกันปลูกฝังรสนิยมศิลปะให้สังคมไทย หุ่นในกลุ่ม SET 50 ควรสนับสนุนศิลปะให้ครบทุกบริษัท กระทรวงศึกษาควรให้ความสำคัญกับรสนิยมด้านศิลปะ ถึงวันนี้เมืองไทยมี “กรรือทีพี อีโคโนมี” ไม่ได้หรอก ถ้าเด็กไทยยังไม่มึรสนิยมด้านศิลปะ ผมเชื่อว่ารสนิยมจะสร้างประเทศ สร้างเศรษฐกิจ และสร้างคนรุ่นต่อไปอย่างมาอย่างช้าๆไม่มีกิน อาร์ตยังไม่ต้องทำ”...เจ้าพ่อธุรกิจอีเวนต์พันล้านบอกเล่าความในใจกับทีมข่าวหน้าสตรีไทยรัฐ

### จากเจ้าพ่ออีเวนต์ผันตัวมาเป็นนักสะสมศิลปะรายใหญ่ของเมืองไทยได้อย่างไร

ผมเริ่มสะสมงานศิลปะ เมื่อ 20 ปีที่แล้ว เริ่มจากการไปดูงานศิลปะในพิพิธภัณฑ์ต่างต่างประเทศ มีโอกาสซื้องานประติมากรรม

ขนาดเล็กสะสมมาเรื่อย จากนั้นเริ่มซื้องานเพนดิ่งรูป “ภูเขาทอง” ของ “อ.อนันต์ ปาณินท์” แล้วก็ไปเสาะหางานศิลปะที่ศิลปินกร วังท่าพระ และค้นค้นไปถึงนครปฐม ไปสะดุดใจกับงานวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาศิลปะกรที่ถูกทิ้งร้างหัวขาดไว้ตามพงหญ้า นักศึกษาสร้างงานดีๆส่งอาจารย์แล้ว แต่ไม่รู้จะเอางานประติมากรรมไปเก็บที่ไหน พอเห็นอย่างนั้นรู้สึกเสียดาย ผมเลยตั้งใจว่าจะสะสมประติมากรรมไทย

### ตรงนี้คือที่มาของการเปิดศูนย์ประติมากรรมกรุงเทพฯใช้ใหม่คะ

ผมสะสมอยู่เกือบ 10 ปี จึงนำประติมากรรมที่มีอยู่มาเปิดเป็นศูนย์ประติมากรรมกรุงเทพฯ ผมใช้ความศรัทธาของตัวเองเปิดศูนย์นี้ เมื่อ 12 ปีที่แล้ว โดยไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลแต่ทำเพราะความรักศิลปะ ช่วงแรกมีของจัดแสดงอยู่ 120 ชิ้น ปัจจุบันมีของจัดแสดง 200 ชิ้น และเพนดิ่งกับวัตถุศิลปะต่างๆอีก 200 ชิ้น

### มีผลงานชิ้นเอกหลายชิ้นที่เป็นมรดกของชาติจัดแสดงอยู่ในศูนย์ด้วย?!

ผมได้รับความร่วมมือจากหลายหน่วยงานที่เขาเชื่อถือว่าเราตั้งใจทำงานสามารถสร้างชื่อเป็นศูนย์รวมผลงานประติมากรรมเยอะที่สุดในไทย เราภูมิใจที่ได้เป็นห้องรับแขกต้อนรับศิลปินจากทั่วโลก โดยมีผลงานชิ้นสำคัญทางประวัติศาสตร์หลายชิ้น เช่น รูปปั้นสมเด็จพระนเรศวรมหาราชฝีมือ “อ.ศิลป์ พีระศรี” ผมร่วมกับมูลนิธิธรรมาวุธคิดตั้งชื่อหล่อแบบจากปูนปลาสเตอร์มอบให้พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์ และอีกชิ้นเก็บไว้ที่ศูนย์ประติมากรรมกรุงเทพฯ เรายังมี “ประติมากรรมสิงโตขนาดยักษ์” เคยตั้งอยู่ที่ศาลากลางกรไทย ปั้นโดย “อ.ช่วงมุตพินิจ”



ทางลัดของไทยอนุญาตให้เราไปถอดพิมพ์ และนำมาจัดแสดงที่ศูนย์ อีกร้านที่ภูมิใจมากที่สุดคือ “ครุฑไปรษณีย์กลาง” ทางไปรษณีย์ไทยอนุญาตให้เราถอดพิมพ์จากต้นแบบ ต้องต่อนั่งร้านขึ้นไปสูงเท่าตึก และไปถอดพิมพ์ 200 กว่าพิมพ์ สร้างเป็นงานประติมากรรมโลหะสัมฤทธิ์ ครุฑยักษ์นี้เป็นผลงานของ “อ.ศิลป์ พีระศรี” ที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ไว้ ส่วนที่เหลืออีก 90% เป็นผลงานประติมากรรมที่เราซื้อจากศิลปินไทยหลากแขนง ศูนย์ของเราติดตั้งพระพุทธรูปสุโขทัย ไปถึงยุค “อ.ศิลป์ พีระศรี” ซึ่งจุดประกายให้เกิดประติมากรรมยุคโมเดิร์นอาร์ตในไทย ไหลไปถึงยุคแอ็บสแตรกต์ เรามีงานของ “อ.เขิน ชัมศิริ” เป็นคอลเลกชันใหญ่ 26 ชิ้น และมีงานศิลปินยุคใหม่ เช่น อ.จักรพันธ์ วัลลาสีณุกุล, อ.เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ และ อ.ถวัลย์ ดัชนี ยังขาดก็แต่ศิลปะคณะราษฎร ส่วน “อ.จักรพันธ์ โปษยกฤต” ผมปวารณาตัวเป็นลูกศิษย์

### **อีกบทบาทที่ไม่ค่อยมีใครรู้คือการเป็นช่างภาพอาชีพ ช่วยแบ่งปันพรสวรรค์ด้านนี้หน่อย**

ผมหลงรักการถ่ายภาพ  
ตั้งแต่เรียนนิเทศศาสตร์

จุฬาฯ เริ่มรับจ๊อบถ่ายภาพตั้งแต่ปีสอง ถ่ายหมดทั้งโบชัวร์โรมานเหล็กล, โรงเรียนทิวไผ่งาม, รองเท้ากีฬา, หนังสือบู๊ต และถ่ายแพชั่น พอเรียนจบมีรุ่นพี่ชวนไปตั้งบริษัทรับทำปฏิทินและไดอารี่ โดยผมมีหน้าที่คัดลอกเนชปต์ปฏิทินและถ่ายภาพ คุณพ่อให้เงินล้านหนึ่งเพื่อซื้อกล้อง ผมก็เอาทั้งล้านหนึ่งไปซื้อกล้องยี่ห้อ ฟอรัมเมต ยี่ห้อ Sinar มาหันตั้งบริษัท ทำให้มีโอกาสถ่ายภาพเหตุการณ์สำคัญๆ หลายอย่าง รวมถึงการสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปีและภาพโบราณวัตถุภายในพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติพระนคร ภาพลักษณ์ของผมในฐานะช่างภาพมืออาชีพอาจไม่ชัด แต่ผมมีผลงานถ่ายภาพจัดแสดงเป็นเรื่องเป็นราว 4 ครั้งแล้ว



## ชีวิตนี้ทำอะไรมาเยอะแยะ ภูมิใจกับผลงานอะไรมากที่สุด

ภูมิใจที่สุดคือ ได้รับเกียรติร่วมถ่ายภาพในหลวง รัชกาลที่ 9 ในงานพระราชพิธีฉลองสิริราชสมบัติ 60 ปี ผมเป็น 1 ใน 7 ช่างภาพหลักที่ได้ถวายงานใกล้ชิด ตั้งแต่เสด็จออกมหาสมาคม ณ สีหบัญชร ไปจนถึงงานเลี้ยงพระกระยาหารค่ำ ในพระราชพิธีฉลองสิริราชสมบัติ ครบ 60 ปี โดยภาพประวัติศาสตร์ที่ในหลวง รัชกาลที่ 9 และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เสด็จออกมหาสมาคม มีแค่ผมกับ “อ.รัชฎ วัชรานุกุล” ยืนอยู่จุดเซ็นเตอร์ของสนามหน้าสีหบัญชร ผมยังได้ถ่ายภาพในช่วงงานเลี้ยงนำชาพระราชทานคั้นสุก และงานเลี้ยงพระกระยาหารค่ำ

## จากด้านหนึ่ง จนวันนี้มีเป็นพันล้าน ถือว่ารวยหรือยังประสบความสำเร็จหรือยัง

ประสบความสำเร็จหรือยังขึ้นกับมุมมองมากกว่า แต่ถ้าถามว่าพอใจหรือยัง ก็ตอบได้ว่าพอใจกับชีวิตแล้ว ดีใจที่ได้ทำสิ่งที่อยากทำหลายๆอย่างไปแล้ว ทั้งงานอื่นที่ใหญ่ๆระดับชาติอย่างเช่น การแสดงแสงสีเสียงในรูปแบบ 3D Mapping

ตลอดแนวกำแพงวัดพระแก้ว และ

การจัดนิทรรศการ

เย็นศิระ เพราะ  
พระบริบาล ณ ท้อง  
สนามหลวง

## เป็นคนทำอะไรก็ ทำเลย ต้องสุดโต่งทุก อย่าง มีอะไรเป็นแรง ผลักดัน

ผมอยากทำอะไรก็จะลุกขึ้นมาทำเลย เป็นคนแบบนี้แต่ไหนแต่ไร อย่างตอนทำเทศกาลวัดอรุณฯ ผมไม่ได้มีคอนเนกชัน จู่ๆเดินเข้าไปหาเจ้าอาวาสวัดอรุณฯ เรียนว่าอยากทำ ท่านก็ให้ทำเลย ผมเนรมิตวัดอรุณฯเป็นแลนด์มาร์กอีเวนต์ด้านวัฒนธรรม เพราะอยากรื้อฟื้นงานมหกรรมที่ยั่งยืน และเมื่อรู้ว่า “อ.จักรพันธ์ โปษยกฤต” เป็นผู้อำนวยการด้านทุนหลวงสมัย ร.5 ผมไปขอให้ท่านเป็นที่ปรึกษา โดยไม่เคยรู้จักมาก่อน ทุกครั้งที่ได้ทำอะไรแบบนี้จะรู้สึกชื่นใจมาก ไม่ใช่ความสำเร็จในแง่เงินทอง แต่เป็นความสำเร็จที่ได้ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมไทยมันคงเป็นโชคชะตาชีวิตไว้จริงๆ.

**ทีมข่าวหน้าสตรี**